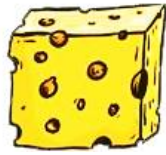

כללים בהלכות ברכות הנהנין

הדין	המקרה	הכלל
א. אם נשאר לו מעט - יברך. ב. לא נשאר לו כלום - לא יברך.	אכל ולא ברך לפני האכילה	אין שיעור לברכה ראשונה
אינו צריך לברך	טעם תבשיל ופלט	
יכוון להנות ויברך	טועם ובולע - ספק ברכה	
א. בעלת טעם ונהנה - יברך. ב. מרה ואינה טעימה - לא יברך	אוכל ושותה לרפואה	
א. נהנה - יברך ב. לא נהנה ולא לצמאון - לא יברך	שתה כדי להבליע דבר מגרונו	
יצא	לא אחז והיה לפניו כשברך	צריך לאחוז המאכל ביד ימין
לא יצא אם נסתפק אם יביאו	לא היה לפניו ואפילו שחשב עליו	
א. יש עוד והיה בדעתו לאכול - יצא ב. לא היה בדעתו לאכול - יברך שוב ג. היה בדעתו לאכול ולא היה ברשותו - לא יצא	החזיק בידו ונפל ונמאס	
יברר וישאל	אם אינו יודע	צריך לדעת מה הברכה, בעיקר כשמגיע לשם ה'
א. יפטור במאכל אחר ב. בדיעבד יברך שהכל	אם נסתפקו הפוסקים בברכה	
בדיעבד יצא	טעה וברך שהכל	
בדיעבד יצא, חוץ ממים ומלח	טעה וברך מזונות	
יברך שנית	הפסיק בדיבור שלא מענין האכילה	אסור להפסיק יותר מכדי דיבור בין הברכה לאכילה
אינו צריך לברך	שהה בשתיקה	
אינו נחשב הפסק	שהה לצורך אכילה	